

krevními příbuznými (weswegen ich in meiner Handlungsweise keine unerlaubte Handlung erblickte»). Z těchto důvodů bylo odůvodněno zrušiti právně mylný rozsudek použitím § 290 tr. ř. jako zmatečný a uznati, jak se stalo.

Čís. 3698.

Porušení zákona (§ 33 tr. ř.) v ustanovení § 11 odst. (1) zák. ze dne 21. března 1929, čís. 31 sb. z. a n., byla-li v trestním příkazu vyslovena ztráta práva volebního.

(Rozh. ze dne 11. prosince 1929, Zm I 654/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmatečné stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Výrokem v trestním příkazu okresního soudu v Jilemnici ze dne 12. července 1929, jímž vyslovena ztráta volebního práva do obcí, byl porušen zákon v ustanovení § 11 odst. 1 zákona ze dne 21. března 1929, čís. 31 sb. z. a n.; výrok ten se zrušuje.

Důvody:

Oním trestním příkazem byl obviněný odsouzen pro přestupek krádeže podle § 460 tr. zák. do vězení na 48 hodin nepodmínečně a vyslovena při tom ztráta práva volebního do obcí. Trestní příkaz nabyl právní moci a odsouzený si dne 18. července 1929 trest odpykal. Nehledíc k tomu, že v souzeném případě neměl býti vůbec vydán trestní příkaz, any tu nebyly podmínky první věty § 10 zákona ze dne 21. března 1929, čís. 31 sb. z. a n., když trestní oznámení nebylo četnictvem učiněno ani na podkladě vlastního služebního postřehu, ani na podkladě výslovného doznání před ním učiněného, — — — byl vyslovením ztráty práva volebního porušen zákon v § 11 odst. 1 citovaného zákona, jenž výslovně uvádí, že ztráta práva volebního nesmí býti v trestním příkazu vyslovena. Bylo proto zmatečné stížnosti, podané generální prokuraturou podle § 33 tr. ř. na záštitu zákona vyhověti a podle § 292 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 3699.

Uznal-li odvolací soud místo trestu doživotního žaláře, uloženého porotním soudem, na žalář dočasného trvání, byl povinen rozhodnouti o započtení zatímní a vyšetřovací vazby do trestu.

(Rozh. ze dne 11. prosince 1929, Zm II 371/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmatečné stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem:

Rozhodnutím mor. sl. vrchního zemského soudu v Brně ze dne 27. dubna 1923, pokud jím byl opomenut výrok o započtení zatímní a vyšetřovací vazby do trestu na svobodě, byl porušen zákon v ustanovení § 55 a) tr. zák.; rozhodnutí to se doplňuje v ten smysl, že se odsouzenému podle § 55 a) tr. zák. započítává do trestu na svobodě zatímní a vyšetřovací vazba od 1. května 1922 21. hod. do 16. března 1923 20 hod. 30 min.

D ů v o d y:

Obžalovaný byl rozsudkem krajského jako porotního soudu v Mor. Ostravě ze dne 16. března 1923 odsouzen pro zločin žhářství podle §§ 166, 167 písm. c) tr. zák. k doživotnímu těžkému žaláři; obviněný nastoupil trest dne 20. března 1923 s výhradou práva podati odvolání, které jeho obhájce již dne 19. března 1923 proti výroku o trestu ohlásil. Odvolání tomu bylo rozsudkem mor. sl. vrchního zemského soudu v Brně ze dne 27. dubna 1923 vyhověno a trest byl snížen na 15 let těžkého žaláře, zostřeného tmavou komorou vždy 1. května každého roku. O započtení vazby podle § 55 a) tr. zák. nebylo v tomto rozsudku rozhodnuto. Poněvadž § 55 a) tr. zák. nařizuje kategoricky, by zatímní a vyšetřovací vazba, kterou obviněný utrpěl před vyhlášením rozsudku první stolice, byla započtena do trestu na svobodě, pokud ji odsouzený nezavinil, byl oním výrokem mor. sl. vrchního zemského soudu v Brně, pokud toto započtení opominul, porušen zákon v ustanovení § 55 a) tr. zák. Bylo proto zmateční stížnosti podané generální prokuraturou podle § 33 tr. ř. na záštitu zákona, vyhověti a ježto obviněný zatímní a vyšetřovací vazbu nezavinil, podle § 292 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 3700.

Trestní oznámení, třebas se týkalo případu s trestní věcí nesouvisícího a obžalovaný — vydaný německými úřady pro určitý trestný čin — ve směru tohoto vůbec nebyl vyslýchán, není spisem o úkonu vyhledávacím nebo vyšetřovacím po zákonu neplatném (§§ 281 čís. 2, 344 čís. 3 tr. ř.); předpisy §§ 88 a 89 tr. ř. nepřicházejí tu v úvahu.

Jest nepřípustno (§ 93 a násl. tr. ř.), by v době, kdy proti obžalovanému bylo již soudem zahájeno přípravné vyšetřování pro zločin a uvalena naň řádná vazba vyšetřovací, byl obžalovaný o témž činu současně ve vazbě vyšetřován orgánem bezpečnostního úřadu; pokud však pokračování ve výslechu tohoto jako svědka o takových údajích obžalovaného přes ohrazení se obhajoby není zmatkem (čís. 5 § 344 tr. ř.).

Kromě zákonných znaků trestného činu, jenž jest základem obžaloby, jest nutno pojmouti do hlavní otázky ze zvláštních okolností činu jen čeho je třeba k jeho individualisování, by byla vyloučena případná záměna s jiným činem.

Hlavní otázka na zločin přímého účastenství na dokonané loupežné vraždě podle §§ 134, 135 čís. 2, 136 tr. zák.